

ادامه از صفحه اول

تله‌کابین «علوم و تحقیقات» و مدیریت جدید

...عمده کارهای عمرانی دانشگاه تقریباً تعطیل شد. واحد علوم و تحقیقات نیز که با نقشه خاصی طراحی شد و رفت‌وآمد در آن هم تعریف ویژه خود را داشت به سرنوشت دیگر واحدها دچار شد.

تا اینکه مجدداً هیئت امنای دانشگاه توانست به روال سابق برگردد و حمید میرزاده ریاست دانشگاه را برعهده گرفت. سال ۹۲ طرح جایگزینی سیستم جابه‌جایی دانشجویان و کارمندان واحد علوم و تحقیقات از اتوبوس به حمل‌ونقل کابلی از سوی معاونت عمرانی دانشگاه مهندس هاشمی‌رفسنجانی کلید خورد. وی که نزدیک به دو دهه مدیریت متروی تهران را برعهده داشت، با همان نگاه به رفت‌وآمد در واحد علوم و تحقیقات درصدد برآمد که جاده هفت‌کیلومتری واحد علوم و تحقیقات را که بیشترین وقت دانشجویان و کارمندان و استادان را می‌گرفت و مسیری پرخطر و کوهستانی است و در بعضی از ماه‌های سال به علت یخبندان امکان تردد در آن تقریباً امکان‌پذیر نیست، تبدیل به مسیری هزارو ۸۰۰ متری با چهار ایستگاه در مکان‌های دانشجویی کند و سیستم حمل‌ونقل ایمن، سریع و متناسب با محیط و جغرافیای واحد علوم و تحقیقات را احداث کند. در ابتدا این پروژه جدای از بلندپروازی و نوگرایی آن، ظاهری اشرافی داشت اما نگاه بلند و دید وسیع و آینده‌نگر آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی بر همه موانع خط بطلان کشید.

حرف بنیان‌گذار دانشگاه این بود که وقتی قصد ساختن متروی تهران را هم داشتیم اکثریت سرمایه‌گذاران در مترو را برنمی‌تابیدند و آن را اشرافیت حاکم بر نگاه توسعه‌طلبانه من می‌دانستند. حتی جناح چپ که علی‌القاعده باید به توسعه شهری دیدی متفاوت می‌داشت، با احداث مترو مخالف بود. این طرح هم مشابه متروی تهران است. کارگروهی تشکیل شد و محاسبه هزینه جابه‌جایی دانشجویان با اتوبوس- اعم از هزینه سوخت و اتلاف وقت- آلودگی صوتی و آلودگی هوا و مخاطرات جاده‌ای به این نتیجه رسیدند که احداث تله‌کابین صرف‌نظر از فوایدی که برای دانشگاه دارد، مهم‌ترین آن رفع خطری است که رفته‌وآمد در جاده پرپیچ‌وخم با شیب بالا را برطرف می‌کند و هوای منطقه کوهستانی حصارک با رفت‌وآمد اتوبوس‌های خارج از رده در شیب تند آلوده نخواهد شد. مهم‌تر اینکه در روزهای تعطیل می‌توان طرح و برنامه‌ای پیاده کرد که از مسیر تله‌کابین استفاده همگانی شود و کوه‌نوردان و گردشگران حاشیه کوهستان را که مشتاق استفاده از تله‌کابین هستند، با سرویس‌دهی مناسب، جذب کرد که این امر هزینه احداث تله‌کابین را تأمین می‌کند. کارشناسان بازگشت سرمایه اولیه را در کمتر سه سال برآورد کردند.

با این رویکرد، مناقصه‌ای بین‌المللی در سال ۱۳۹۳ برگزار شد و شرکت «دویل مایر»، یکی از معتبرترین سازندگان تله‌کابین در جهان، برنده مناقصه شد. چون نگاه آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی بر سازندگی در داخل کشور بود، تأمین و تجهیز وسایل از طریق مناقصه به شرکت‌های داخلی واگذار شد و شرکت «تام ایران‌خودرو» انتخاب و عملیات اجرایی تله‌کابین در سال ۹۴ آغاز شد. طرح نهایی تله‌کابین با ظرفیت ۷۲ کابین هشت‌نفره که امکان جابه‌جایی چهار نفر راز را در هر ساعت به صورت رفت و برگشت امکان‌پذیر و کل مسیر هزار و ۸۰۰متری را در ۱۰ دقیقه طی می‌کرد، شروع به ساخت کرد. تابستان ۱۳۹۵ کل زیرساخت تله‌کابین به پایان رسید و همه تجهیزات سامانه حمل‌ونقل کابلی یا در داخل ساخته یا از خارج وارد شد و تست اولیه و آزمایشی هم انجام گرفت. از نظر مهندسی بیش از ۸۰ درصد پروژه پیشرفت داشت و این می‌رفت در سه، چهار ماه آینده پروژه مورد بهره‌برداری قرار گیرد. دست‌اندرکاران اردیبهشت سال ۹۶ را هم‌زمان با سالروز تأسیس دانشگاه آزاد متناسب برای افتتاح پروژه می‌دانستند. در حالی که شرکت‌های سازنده زمان نزدیک‌تری را برای افتتاح پروژه تعیین کرده بودند.

دی‌ماه تلخ سال ۹۵ فرا رسید و فوت ناباورانه آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی که مردم را در بهت و حیرت فرو برد، اتفاق افتاد. دفتر ایام ورق خورد و مدیریت دانشگاه تغییر کرد و با تاسف پروژه‌ای که می‌توانست تا به امروز بخش مهمی از هزینه اولیه خود را جذب و جلب کرده و علاوه بر تلطیف هوا، باعث زنده‌بودن دانشجویانی شود که امروز همه ایران داغدار آنان هستند متوقف شد. سابقه ندارد در محیط دانشگاه این تعداد تلفات جانی رخ دهد. مسئولان فعلی دانشگاه باادند با هاشمی‌زدایی کاری از پیش نمی‌برند و مردم

خادمان خود را می‌شاشند و می‌ستایند. اگر در مدتی که مدیریت دانشگاه تغییر کرده است، تجهیزات تله‌کابین را که آماده و به دانشگاه حمل شد و در انبار خاک می‌خورد نصب کرده بودند، امروز عزاراد ۱۰ جوان که یکی از آنها دانشجوی سابق نگارنده بود که با امید به آینده ادامه تحصیلات تکمیلی خود را در دانشگاه علوم تحقیقات شروع کرد، نبودیم.

مجزور سران ۳ قوه برای فروش نفت بیشتر در بورس

شرق: بار دیگر سران سه قوه تصمیم گرفتند که محموله جدیدی این‌بار با حجمی بزرگ‌تر در بورس انرژی عرضه کنند. آن‌گونه که بیژن زنگنه، وزیر نفت ایران، خبر داده، احتمالاً این هفته، نفت خام دوباره وارد رینگ فروش می‌شود. به گفته زنگنه، مجوز لازم از سران سه قوه اخذ شده تا سه میلیون بشکه نفت در بورس به صورت صد‌درصد ریالی به فروش برسد. به گزارش شانا به‌نقل از خانه ملت، زنگنه با اشاره به فروش دومرحله‌ای نفت خام در بورس، اظهار کرد: گزارش این دو مرحله فروش به شورای عالی اقتصادی قوای سه‌گانه ارائه و مجوز جدید از سران سه قوه برای مرحله جدید فروش نفت در بورس دریافت شد. او با بیان اینکه به‌زودی اطلاعیه‌ای درباره مرحله سوم فروش نفت در بورس منتشر می‌شود، افزود: اگر فردی به خرید ارزی نفت خام در بورس تمایل داشت، به‌صورت ارزی به این شخصی ارائه و اگر فردی به خرید ریالی تمایل داشت عرضه به صورت ریالی انجام می‌شود.

خریداران نفت در بورس توانسته‌اند طلای سیاه را صادر کنند

زنگنه تصریح کرد: خریداران نفت در بورس توانسته‌اند طلای سیاه را صادر کنند و مشکلی در این زمینه وجود نداشته است. این گفته او، ناظر بر آن است که گویا اعتماد به بخش خصوصی برای ورود به عرصه فروش نفت به صورت مستقیم افزایش یافته است. هرچند از آن سو، برخی فعالان حوزه معتقدند که این حجم عرضه، در حدی نیست که اثر اقتصادی ویژه‌ای داشته باشد، اما بی‌تردید در سطح، حداقل مانور سیاسی- اقتصادی می‌تواند باشد.

به گزارش «شرق»، در مرحله نخست فروش نفت (ششم‌آبان‌ماه)، یک میلیون بشکه نفت خام عرضه شد، اما هشت محموله ۳۵ هزاربشکه‌ای (معادل ۲۸۰ هزار بشکه) به نرخ بشکه‌ای ۲۴ دلار و ۸۵ سنت به فروش رسید. در دومین مرحله فروش نفت خام در بورس انرژی (۲۰ آبان) ۷۰۰ هزار بشکه نفت خام به نرخ بشکه‌ای ۶۴ دلار و ۹۷ سنت دادوستد شد.

تاکنون شیوه فروش نفت در بورس انرژی ۲۰ درصد ریالی و ۸۰ درصد ارزی بوده، اما با توجه به درخواست‌ها و پیشنهادهای مطرح‌شده قرار است از این پس امکان خرید به صورت صد‌درصد ریالی نیز فراهم شود.

اما نکته‌ای که این مرحله را ۱۱احتمالاً در مراحل پیشین متمایز می‌کند، مشارکت خارجی‌ها در

معاملات نفت خام در بورس انرژی است. مدیرعامل بورس انرژی ایران پیش‌تر در گفت‌وگو با «شرق» خبر داده بود که تاکنون ۳۲۰ معامله‌اتی خارجی به ثبت رسیده است و حالا هم باید دید، آیا یکی از این کدهای معاملاتی به نمایندگی از شرکت یا کشورهای خارجی، از خریداران این دوره نفت خام عرضه‌شده در بورس خواهند بود یا خیر.

مدیرعامل بورس انرژی ایران در گفت‌وگو

با «شرق» خبر داده بود که پیش‌تر در بازارهای دیگر بورس انرژی از ۱۴ کشور، ازجمله ترکیه و کشورهای آسیای جنوب‌شرقی و اروپا، خریدارانی برای فراورده‌های نفتی ایران و البته برق پیدا شده بودند؛ به بیانی دیگر حضور خارجی‌ها در بورس انرژی ایران چیز تازه‌ای نیست، اما ورود مستقیم آنها در مدت‌زمانی کوتاه برای خرید نفت ایران در دوران تحریم‌ها، اندکی موضوع را متفاوت کرده است.

۳۲۰ خارجی کد معاملاتی دریافت کرده‌اند

به گفته علی حسینی، مدیرعامل بورس انرژی ایران، بالغ بر ۳۲۰ کد معاملاتی خارجی داریم که از کشورهای آسیای جنوب‌شرقی، اروپایی و... هستند. با اینکه تنوع کشورهای شرکت‌کرده زیاد است، اما عمدتاً کشورهای همسایه هستند که برای خرید نفت ایران رغبت دارند. به گفته او، بر اساس اطلاعیه عرضه، شرکت‌های حقوقی داخلی و خارجی می‌توانند متقاضی خرید باشند و فرقی نمی‌کند که پالایشگر بود یا قرارداد پالایشی داشته یا کسانی باشند که در بخش بازرگانی نفت کار می‌کنند. درواقع محدودیتی از طریق شرکت ملی نفت اعلام نشده است.

اقتصاد

وزیر نفت از دریافت اجازه عرضه یک محموله ۳ میلیون بشکه‌ای نفت خام در بورس خبر داد

مجزور سران ۳ قوه برای فروش نفت بیشتر در بورس

این مقام مسئول در پاسخ به این پرسش که آیا نگرانی از تحریم‌های آمریکا در بین کشورهایی که کد معاملاتی دریافت کرده‌اند، وجود دارد یا خیر، می‌گوید: تجارت نفت، ریسک‌های خاص خود را دارد و خریداری که به این بازار مراجعه می‌کند، با درنظرگرفتن همین ریسک‌ها مراجعه می‌کند. میزان اثرگذاری تحریم‌ها روی این شرکت‌ها نیز بسته به خریدار متفاوت است. اکنون این شرکت‌ها کد معاملاتی دریافت کرده‌اند و می‌توانند خریدار باشند و حتماً گروه‌هایی که برای خرید اعلام آمادگی می‌کنند، برآوردی از این موضوع دارند. او درباره شیوه تسویه معاملات نفت در بورس گفته بود: در اطلاعیه عرضه، شرکت ملی نفت اعلام کرده برای تسویه بخش ارزی، شرکت‌ها می‌توانند با سایر اسعار نیز اقدام کنند. درواقع شرکت ملی نفت این اختیار را دارد که چنین پیشنهادی را بپذیرد یا رد کند.

خریداران کوچک

رضا پدیدار، رئیس کمیسیون انرژی و محیط زیست اتاق بازرگانی تهران، نیز در این رابطه در گفت‌وگو با «شرق» توضیح می‌دهد: دولت مجوز عرضه یک محموله سه میلیون‌بشکه‌ای را از سران قوا دریافت کرده است که رقم چندان بزرگی نیست. عرضه دو مرحله قبل نفت در بورس نیز بر اساس یک محموله یک میلیون‌بشکه‌ای بود که مجوز عرضه دریافت کرده بود.

به گفته او، این محموله‌ها بناست در محموله‌های کوچک‌تر ۳۵ هزاربشکه‌ای به فروش برسند که در مرحله نخست ۲۸۰ هزار بشکه و در مرحله دوم، ۷۰۰ هزار بشکه به فروش رسید،

مجزور سران ۳ قوه برای فروش نفت بیشتر در بورس

بنابراین بنا به تقاضای موجود در بازار، عرضه سه میلیون بشکه در بورس نیز می‌تواند در چند نوبت انجام گیرد.

پدیدار علت عدم استقبال برای خرید به میزان بالا در هر نوبت را این‌گونه توضیح می‌دهد: قدرت خرید کارگزاری‌ها به نمایندگی از بخش خصوصی در ایران در حدی نیست که بتوانند یکجا خریداری‌های کلان داشته باشند. به همین سبب محموله‌های کوچک را در چند نوبت خریداری می‌کنند.

او می‌افزاید: آن‌طور که اطلاعیه عرضه نفت خام در بورس اعلام می‌کرد، خریدار این نفت را می‌تواند به هر جایی از جهان جز اسرائیل صادر کند. بر همین اساس، کسانی که مطالبه خرید نفت خام در بورس را دارند با مراجعه به شرکت کارگزاری سمات که وابسته به بورس است، اقدام به دریافت کد بورسی کرده و وارد معاملات می‌شوند و پول را نیز به همان کارگزاری تحویل می‌دهند.

این نماینده بخش خصوصی در ادامه به تحویل محموله نیز اشاره کرده و می‌افزاید: در زمان تحویل نیز، در خا‌رگ، محموله را تحویل خواهند گرفت و به بارج‌ها بارگیری می‌کنند. ظرفیت هر بارج حداقل ۷۰۰ هزار بشکه است و خریداران برای اینکه بتوانند این بارج‌ها را به حرکت درآورده و برای آنها به‌صرفه باشد، باید خرید خود را تا این اندازه برسانند.

از او می‌پرسم حرکت این محموله‌ها از خا‌رگ با ماهیت تحریم‌ها منافاتی ندارد و او پاسخ می‌دهد: بخش خصوصی تحریم نیست و معاملات نفت در ارتباط با دولت ایران تحریم است و اشخاص حقیقی و حقوقی غیروابسته به دولت، می‌توانند نفت را خریداری کرده و آن را بفروشند.

پدیدار همچنین با اشاره به فرجه پرداخت ریالی می‌گوید: در بورس نفت، الزام نیست که پرداخت پول بر اساس ارز باشد و خریداران می‌توانند اگر نتوانستند ۸۰ درصد را به‌صورت ارزی بپردازند، به‌صورت معادل ریالی در سامانه سنا بپردازند. درهرحال دولت نیز به رقم ریالی آن نیاز دارد، زیرا زمانی که نفت به فروش می‌رسید، دلارهای آن به بانک مرکزی رفته و به ریال تبدیل می‌شد تا هزینه‌های دولت را تأمین کند.

او همچنین در بخشی از کلام خود به نقد میزان عرضه نفت در بورس انرژی پرداخته و می‌گوید: عرضه سه میلیون بشکه در بورس نفت، معادل پنج درصد کل نفتی است که در سال صادر می‌شود و حجم قابل‌توجهی نیست که ارزش اقتصادی خاصی برای کشور داشته باشد.

رضا پدیدار، رئیس کمیسیون انرژی و محیط زیست اتاق بازرگانی تهران، نیز در این رابطه در گفت‌وگو با «شرق» توضیح می‌دهد: دولت مجوز عرضه یک محموله سه میلیون‌بشکه‌ای را از سران قوا دریافت کرده است که رقم چندان بزرگی نیست. عرضه دو مرحله قبل نفت در بورس نیز بر اساس یک محموله یک میلیون‌بشکه‌ای بود که مجوز عرضه دریافت کرده بود.

به گفته او، این محموله‌ها بناست در محموله‌های کوچک‌تر ۳۵ هزاربشکه‌ای به فروش برسند که در مرحله نخست ۲۸۰ هزار بشکه و در مرحله دوم، ۷۰۰ هزار بشکه به فروش رسید،

مدیرعامل بورس انرژی ایران در گفت‌وگو با «شرق» خبر داده بود که پیش‌تر در بازارهای دیگر بورس انرژی از ۱۴ کشور، ازجمله ترکیه و کشورهای آسیای جنوب‌شرقی و اروپا، خریدارانی برای فراورده‌های نفتی ایران و البته برق پیدا شده بودند؛ به بیانی دیگر حضور خارجی‌ها در بورس انرژی ایران چیز تازه‌ای نیست، اما ورود مستقیم آنها در مدت‌زمانی کوتاه برای خرید نفت ایران در دوران تحریم‌ها، اندکی موضوع را متفاوت کرده است.

به گفته علی حسینی، مدیرعامل بورس انرژی ایران، بالغ بر ۳۲۰ کد معاملاتی خارجی داریم که از کشورهای آسیای جنوب‌شرقی، اروپایی و... هستند. با اینکه تنوع کشورهای شرکت‌کرده زیاد است، اما عمدتاً کشورهای همسایه هستند که برای خرید نفت ایران رغبت دارند. به گفته او، بر اساس اطلاعیه عرضه، شرکت‌های حقوقی داخلی و خارجی می‌توانند متقاضی خرید باشند و فرقی نمی‌کند که پالایشگر بود یا قرارداد پالایشی داشته یا کسانی باشند که در بخش بازرگانی نفت کار می‌کنند. درواقع محدودیتی از طریق شرکت ملی نفت اعلام نشده است.

تاکنون شیوه فروش نفت در بورس انرژی ۲۰ درصد ریالی و ۸۰ درصد ارزی بوده، اما با توجه به درخواست‌ها و پیشنهادهای مطرح‌شده قرار است از این پس امکان خرید به صورت صد‌درصد ریالی نیز فراهم شود.

یادداشت

غبارروبی از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در بنادر

مجید یوسفی

● در روزهای منتهی به آذرماه، مقامات و مدیران دولتی در حوزه حمل‌ونقل دریایی با ارائه گزارش‌های اختصاصی درخصوص سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی در بنادر کشور در ماه‌هایی که چرخنده‌های اقتصاد ملی در موقعیت رکود اقتصادی ناشی از تحریم‌ها و تورم نگران‌کننده‌ای قرار گرفته، ممکن است پیام نوبدبخشی برای جامعه ما تلقی شود. مخصوصاً در شرایطی که اغلب شرکت‌های خارجی بنا بر تهدیدات آمریکا سرمایه‌گذاری خود را در ایران متوقف کرده و عطای سرمایه‌گذاری در ایران را به لقای آن بخشیده‌اند.یکی از این موارد اظهارات اخیر مدیرعامل سازمان بنادر در نشست خبری نمایشگاه حمل‌ونقل و صنایع وابسته در جزیره کیش است که متذکر شده‌اند بخش خصوصی ۱۲ هزار میلیارد تومان در بنادر کشور سرمایه‌گذاری کرده و سپس به جزئیات آن پرداخته‌اند که این پروژه‌ها شامل سرمایه‌گذاری ۲۵۷میلیاردتومانی احداث کارخانه‌های صنعتی در بندر شهید رجایی، احداث تعدادی کارخانه تولید کلا به ارزش ۶۵۷ میلیارد تومان در بندر امام، احداث پایانه صادراتی و کارگاه تعمیر کشتی به ارزش ۳۳۵ میلیارد تومان در بندر انزلی، احداث سردخانه در بندر بوشهر به ارزش ۱۹۰ میلیارد تومان و سرمایه‌گذاری ۹۰۰میلیاردتومانی در بندر امیرآباد است.مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی همچنین یکی از مهم‌ترین پروژه‌های سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در حوزه بنادر را سرمایه‌گذاری پنج هزار میلیارد تومانی احداث پایانه تمام‌مکانیزه صادرات مواد معدنی در بندر شهید رجایی عنوان کرده‌اند.کم‌وبیش همین آمار در روز ملی صنعت حمل‌ونقل در هتل های تهران نیز تکرار شده و قراردادهایی از سوی مدیران بخش خصوصی در حضور حاضران امضا و عکس‌های یادگاری نیز به زور چنین شبی آراسته شد.فعالان بخش خصوصی به خوبی به یاد دارند که همه‌ساله چنین آماری‌ها در باب سرمایه‌گذاری بخش خصوصی توسط مقامات دولتی ارائه و قراردادهایی به رسم یادبود در چنین روزی منعقد می‌شود.اما کمتر کسی پس از پایان انعقاد چنین قراردادهایی از کم و کیف اجرای آن اطلاع حاصل می‌کند. به عبارت دیگر، کم و بیش همه آنچه ما در مورد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در بنادر می‌دانیم، در همان محدوده مراسم یادشده محدود شده و به پایان می‌رسد.چندان که در مراسم سال‌های گذشته در چنین روزی نیز همین تشریفات با آماری‌ها نسبتاً مشابه تکرار شده است. طرفه آنکه بعضاً موارد مشابه‌ای هم یافت می‌شود که دو سال پیاپی جزء آمار سرمایه‌گذاری اعلام شده که از قضا در فهرست امضا نیز آمده است. به عنوان مثال قرارداد سرمایه‌گذاری احداث ترمینال مکانیزه و مدرن مواد معدنی در بندر شهید رجایی به ارزش پنج هزار میلیارد تومان در فهرست سرمایه‌گذاری‌های سال گذشته نیز گنجانده شده بود با این تفاوت که امسال از شرکت مجری طرح نامی به میان نیامده است. بنابراین، جز موارد مشابه که احتمال همه‌ساله در فهرست سرمایه‌گذاری‌ها به چشم می‌خورد موارد دیگر نیز چندان خالی از نقص نیست. به عبارت دیگر، نمی‌توان به هیچ روی باور کرد که چنین حجمی از سرمایه‌گذاری در بنادر کشور در شرف وقوع باشد، حال آنکه میزان اشتغال و شاخص بهره‌وری صنعت حمل‌ونقل دریایی و نیز رتبیکینگ بنادر استراتژیک کشور در دهه‌های گذشته به هیچ روی رضایت‌بخش نبوده‌است.در نتیجه آنچه باقی می‌ماند این است که فعالان بندری همه‌ساله شاهد فهرستی از سرمایه‌گذاری‌های بخشی خصوصی هستند که در عالم واقع شاید کمتر از ۳۰ درصد آن تحقق‌پذیر باشد.بنابراین با فرض اینکه مدیران و مقامات سازمان بنادر و دریانوردی به قصد خدمتگزاری آمده باشند آیا بهتر نیست به جای عوام‌فریبی و ارائه فهرستی از آمارهای سرمایه‌گذاری‌های غریب‌البحث، همه‌ساله به گزارش‌هایی متوسل شوند که در سال‌های گذشته بر اجرای عملیات آن تأکید شده اما تاکنون احدی از فعالان بندری نشانی از آن را در بنادر کشور نمی‌یابند و در صورت تخیلف و تامل مجری پروژه‌ها آنچه‌چه وجود خارجی داشته باشد، آن فرصت را به دیگران واگذار کنند.

خبر

رشد ۵۱درصدی بودجه شرکت‌های دولتی در لایحه بودجه ۹۸

● بررسی لایحه بودجه نشان می‌دهد در حالی بودجه کل کشور رشد ۵۱درصدی داشته که رشد بودجه شرکت‌های دولتی ۴۱ درصد و رشد منابع عمومی دولت فقط پنج درصد بوده است.به گزارش تسنیم نگاه مقایسه‌ای به لایحه بودجه سال آینده و قانون بودجه سال جاری حاوی نکات حائز اهمیتی است. منابع عمومی دولت از ۳۸۶ با رشد پنج‌درصدی به ۴۰۷ هزار میلیارد تومان تغییر کرده است. همچنین منابع بودجه عمومی از ۴۴۳ هزار میلیارد تومان با رشد هفت‌درصدی به ۴۷۸ هزار میلیارد تومان رسیده است. منابع شرکت‌های دولتی نیز(با رشد ۵۱ درصد) از ۸۳۹ هزار میلیارد به ۱۲۷۴ میلیارد تومان افزایش یافته است. منابع بودجه کل کشور نیز با لحاظ رشد ۴۰درصدی از هزارو ۲۲۰ به هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان جهش کرده است.

عکس: مهرداد ریاضی

